

Eglof går på kurs

Förstämning härskade i gruppen. Eglof Åkesson hade visserligen inte tillhört de framträdande i kretsen.

Faktum är att det fanns de som gjorde gällande att han varit den mest improduktive ledamoten i partiets långa historia. De minnesgodade sade sig ha hört honom yttra sig i kammaren en gång. Däremot kunde ingen påminna sig att han då ställde något yrkande. Eglof Åkesson hade heller aldrig motionerat, ställt någon fråga eller interPELLERAT någon av regeringens ledamöter.

Ändå hade han varit uppskattad av kollegerna och sina valmän. Varför kunde egentligen ingen ge besked om, men med stor regelbundenhet åternominerades han för att när väl valritualen var avslutad inta den plats som i själva verket utgjorde hemligheten bakom hans karriär. Han satt nämligen precis i

kamerafokus och som han gärna åhörde alla debatter fick allmänheten det bestämda intrycket att Eglof Åkesson var en ovanligt hårt arbetande och seriös folkvald.

Nu fanns Eglof emellertid inte längre. Han hade avlidit efter en kortare tids sjukdom som det stod hemma i lokaltidningen och Annika Bergström, en relativt nyanställd förmåga på kansliet, var just nu sysselsatt med att tömma hans rum från alla de personliga pinaler som han samlat på sig genom åren.

Oanvänd hårddisk

När allting var nerpackat i pappkartongerna satte hon sig slutligen vid datorn för att överföra hans handlingar till disketter. Riksdagens eget arkiverings- och postsystem CC mail innehöll ingenting av Eglofs egen hand. "Nehej, Anders sa ju att han aldrig skrev något själv", tänkte Annika och

smålog. Närmast rutinmässigt gick hon tillbaka till skrivbordet dubbelklickade på filhanteraren och därefter på mappen "mina.doc", men hittade ingenting där heller. Det föreföll inte som han överhuvudtaget hade använt hårddisken.

Hon gjorde en sista koll i katalogen winword och skulle just gå ur programmet när hon upptäckte en dokumentfil med namnet Eglof.doc. Annika öppnade filen, tittade hastigt igenom den, drog hörbart efter andan samtidigt som hon förde dokumentikonen mot A:ikonen längst upp till vänster. Ett stillsamt brummande och en oregelbundet blinkande lampa avslöjade att kopieringsproceduren fungerade som avsett.

Nästan andaktsfullt öppnade Annika några timmar senare filen efter att ha fört över den till sin lilla Compaq som väntade på henne

hemma i tvårummaren i Hökarängen. Hon läste halvhögt för sig själv. "MINNEN OCH ANTECKNINGAR FRÅN EN FOLKVALD av Riksdagsledamoten Eglöf Åkesson i Stureby." Hon hoppade över några inledande anmärkningar om vädret och maten i riksdagsrestauranten innan hon stannade för följande betraktelse:

"Mottog idag ett brev från talpersonen ställt till alla riksdagsledamöter. Den vill att vi skall gå en kurs i samhällsekonomi. Tydligt är det många som inte riktigt vet vad budgetunderskott, inflation, bytesbalans och skattekvot betyder och vill lära sig mer. En utmärkt idé, tycker jag som själv har haft lite svårt att reda mig när sådant kommer på tal.

Räntor till exempel, det är svårt. Farfar och/eller farmor brukade alltid säga att Onkel och /eller Faster tack vare sin sparsamhet kunde leva gott på sina räntor. Men FiU-ordf sade häromdagen att det var slöseriet som fick räntan att skjuta i höjden. Egendomligt, eller hur.

Sedan berättade han för oss att vi i riksdagen skulle ta bort värnskatten, men då måste vi höja avgifter istället och minska grundavdraget. Han sade också att GP ha räknat ut att samma personer som får sänkt skatt på så vis kan få lika mycket i höjda avgifter. Klyftigt, va. GP behöver sannerligen inte gå på någon kurs.

Hugo, som sitter bredvid mig i bänken, berättade i går att GP sagt att han inte kommer till kongressen förrän han hängt upp sina gardiner. - Jag ser framförallt till rörelseresultatet, sade GP som blev väldigt nöjd när partikassören berättade att man nu hade gått över till röda siffror. - Ett steg i rätt riktning, hade Bertil Jonsson tyckt på VU.

Bakom oss sitter Lena som har fått vara med mycket i TV på sistone. Det är för att hon tycker att skatterna är för låga. Hennes pappa var hockeytränare i ett lag som har flera stycken spelare från Isle of Man. Där är skatterna mycket lägre, men så har de ju inga ishallar heller och då är det ju bra att de får komma hit och spela.

En bok för mycket

Lena tänker inte gå på ekonomikursen. Hon har läst en bok istället, av någon som heter Ehrenberg och som påstår att krisen bara är påhittad. - Det är de värsta, säger Hugo om Lena, de som har läst en bok för mycket och tio för lite. Själv läser jag mycket, och beundrar verkligen dem som vågar skriva böcker. Tänk Carl Hamilton till exempel. Han måste ha skrivit fler böcker än han har läst.

Det får mig att tänka på att det nya riksdagsbiblioteket invigdes häromdagen. Ett riktigt bildningstempel i guld och lindblomsgrönt. Kulturministern var

där och gjorde stor lycka. De flesta ursäktade säkert det lilla missförstånd som uppstod när hon i avsnittet om den svenska bokskatten lade till några personliga reflektioner om dess betydelse för att sanera statsfinanserna och att den borde ges en mer rättvis fördelning.

Alltid beredd

Annars surras det just nu mycket i korridorerna om att regeringen skall breddas. OJ säger att de alltid är beredda att ta ansvar för ekonomin. Han har räknat ut ett sätt att stänga av kärnkraften utan att det kostar något. Först höjer man energiskatten med lika mycket som det kostar att stänga aggregaten. Sedan bygger man vedkraftverk för lika mycket. Då blir många fler sysselsatta och betalar inkomstskatt istället för att få a-kassa. Staten tjänar t o m på affären, säger OJ. Han tänker inte heller gå på kurs.

När jag frågade Lennart D. om detta sade han att det viktigaste var att OJ går på stämman i juni. Vad han nu kunde mena med det?

Jag tänker i alla fall gå på kursen. Ekonomisk politik är ju trots allt det politiska livets blå band. Det ryser i kroppen när jag tänker på att jag och alla mina duktiga kolleger faktiskt bestämmer över två kronor av tre i Sverige utan att någon enda av oss har gått på kurs. Och så finns det de som säger att vi inte gör tillräckligt här i Riksdagen.